

Sprawozdanie z działalności psychologa szkolnego w pierwszym semestrze roku szkolnego 2011/2012

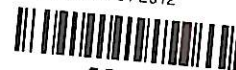
(opracowała: psycholog mgr Monika Osior)

Udzielając pomocy psychologicznej w szkole przeprowadziłam łącznie ponad 200 rozmów (z uczniami, rodzicami, gronem pedagogicznym). Należały do nich:

- konsultacje i porady
- rozmowy psychologiczne o charakterze diagnostycznym
- rozmowy psychologiczne o charakterze wspierającym
- rozmowy psychologiczne o charakterze wychowawczym
- spotkania o charakterze terapeutycznym
- psychoedukacja
- działania profilaktyczne
- działania interwencyjne
- działania mediacyjne
- kwalifikowanie do Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej
- kierowanie do innych instytucji wspierających prawidłowy rozwój dziecka oraz prawidłowe funkcjonowanie rodziny
- porady zawodowe.

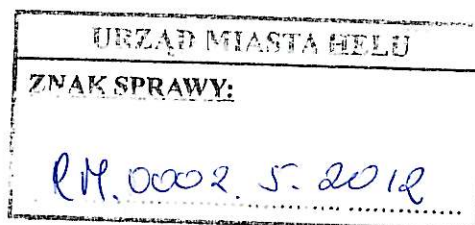

Urząd Miasta Helu
2012-04-20. 1488 / 2012

Przeprowadziłam również warsztaty rozwijające umiejętności społeczne uczniów (rozwiązywanie konfliktów w sposób konstruktywny, efektywna komunikacja, współpraca w grupie), zajęcia integrujące zespoły klasowe oraz wspierające prawidłowe relacje uczniów z nauczycielami (kl. 5a, 5b, 1b gimn.), a także zajęcia grupowe mające na celu pomoc uczniom w określeniu dalszej ścieżki edukacyjno-zawodowej (3a i 3b gimn., III LO).

Jako członek Zespołu ds. organizowania i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom gimnazjum brałam aktywny udział w tworzeniu Kart Indywidualnych Potrzeb Ucznia.

Rozmowy z uczniami

Stałą opieką psychologiczną zostało objętych 27 uczniów (spotkania z psychologiem odbywały się w sposób cykliczny, monitorowana była sytuacja ucznia - konsultacje z pedagogami, wychowawcą, nauczycielami, rodzicami).

W zakresie pomocy psychologicznej udzielanej uczniom (opieka stała i doraźna) odbyłam ok. 100 rozmów indywidualnych, podczas których pojawiły się następujące problemy oraz zagadnienia (zarówno podawane przez uczniów, jak i wynikające z mojej diagnozy):

- problemy związane z życiem rodzinnym
 - rozwód rodziców i jego wpływ na funkcjonowanie dziecka (kłótnie między rodzicami, wykorzystywanie dziecka jako karty przetargowej podczas rozpadu małżeństwa i po rozwodzie, zaburzona struktura rodziny i zaburzone relacje rodzinne-
przejmowanie roli jednego z rodziców przez dziecko, poczucie winy u dziecka za rozpad rodziny, poczucie odrzucenia i braku akceptacji u dziecka, znacznie obniżone poczucie bezpieczeństwa;
 - przemoc psychiczna i fizyczna stosowana przez rodziców wobec dziecka;
 - problem alkoholowy w rodzinie;
 - rywalizacja pomiędzy rodzeństwem o względy rodziców niosąca ze sobą poważne konsekwencje dla funkcjonowania dziecka zarówno w rodzinie jak i w szkole;
 - zachwianie prawidłowej komunikacji z rodzicami lub jej brak;
 - problemy wychowawcze rodziców (nieumiejętność radzenia sobie z dzieckiem, z jego problemami, rodzic nie stanowi dla dziecka autorytetu) – brak jasnych zasad i norm oraz konsekwencji w ich przestrzeganiu jest problemem również dla dziecka, dla jego poczucia bezpieczeństwa!
- problemy z konstruktywnym wyrażaniem złości: zachowania agresywne i uległe;
- trudności emocjonalne (samokontrola emocjonalna, adekwatne wyrażanie emocji);
- obniżone poczucie własnej wartości;
- problemy z samoakceptacją oraz akcentacją w grupie;
- trudności w relacjach społecznych – problem z konstruktywnym rozwiązywaniem konfliktów między rówieśnikami, niechęć do współpracy grupowej;
- problemy z konstruktywnym radzeniem sobie ze stresem;
- problemy z koncentracją, „nieumiejętność uczenia się”;

- uogólnione zaburzenia lękowe (nerwice);
- zaburzenia o charakterze psychosomatycznym;
- uzależnienia, w tym od komputera;
- problemy okresu dojrzewania (warto zwrócić uwagę na postrzeganie swojej kobiecości przez dziewczęta poprzez pryzmat seksualności);
- problemy w podjęciu decyzji odnośnie dalszej ścieżki edukacyjno-zawodowej (m.in. problemy z trafną samooceną, głównie pod kątem umiejętności, zainteresowań, realnych warunków i możliwości, brak wystarczającej wiedzy na temat poszczególnych zawodów oraz dróg edukacyjnych prowadzących do danego zawodu, u niektórych uczniów- brak wsparcia ze strony rodziców).

W tym semestrze (w porównaniu do roku poprzedniego, zarówno sem. I jak i II) znacząco wzrosła liczba rozmów o charakterze wychowawczym, interwencyjnym i mediacyjnym. Ponadto, co może niepokoić, trudności wychowawcze narastają w coraz młodszych klasach (nie tylko dotyczą uczniów z klas gimnazjalnych, ale także uczniów ze szkoły podstawowej – m.in. klasy 5.).

Współpraca z rodzicami

W zakresie pomocy udzielanej rodzicom uczniów odbyłam 24 spotkania indywidualne oraz rozmowy telefoniczne. Spotkania te polegały przede wszystkim na psychoedukacji oraz miały na celu udzielenie wsparcia rodzicom w zakresie radzenia sobie z problemami wychowawczymi i edukacyjnymi dzieci.

Najczęściej psychoedukacja rodziców dotyczyła problematyki:

- umiejętnego stawiania granic
- umiejętnego wyznaczania zasad i reguł w wychowaniu
- trudności komunikacyjnych
- mechanizmów powstawania trudności emocjonalnych dziecka
- mechanizmów powstawania zaburzeń zachowania
- prawidłowych relacji rodzinnych
- umiejętnego motywowania dziecka do nauki i stosowania technik uczenia się.

W porównaniu z rokiem ubiegłym zauważam różnicę w jakości współpracy z rodzicami, a mianowicie widać większą swobodę w jawnym korzystaniu z pomocy psychologa (podczas konsultacji ogólnoszkolnych rodzice bez oporów podchodzili do mojego stolika zasięgnąć porady).

Na prośbę p. Gabrieli Góralskiej wzięłam również udział w spotkaniu rodziców z wychowawcą, podczas którego poprowadziłam pogadankę dotyczącą trudności okresu dojrzewania. Po wywiadówce rodzice mogli również przyjść do gabinetu psychologa po poradę, dostosowaną do indywidualnych potrzeb (skorzystali z tej możliwości).

Współpraca ze szkołą i innymi instytucjami wspierającymi rozwój i wychowanie dziecka

Systematycznie współpracowałam z pedagogami szkolnymi: p. Anitą Sachetti i p. Martą Koc, wicedyrektor p. Małgorzatą Strachanowską, wicedyrektor p. Jolantą Klińską, wychowawcami, nauczycielami, logopedą p. Magdaleną Urbanowicz, p. Beatą Janicką prowadzącą socjoterapię, kuratorami sądowymi oraz policją. W ramach powyższej współpracy miały miejsce głównie:

- konsultacje odnośnie potrzeby objęcia pomocą psychologiczną wybranych uczniów
- konsultacje i działania wspierające nauczycieli w zakresie trudności wychowawczych oraz poprawy relacji z klasą
- działania interwencyjne
- działania mediacyjne.

W tym semestrze zauważam wzrost ilościowy i jakościowy współpracy z nauczycielami. Znacząco wzrosła liczba konsultacji! Poprzez współpracę zarówno ze mną jak i z pedagogami wiele problemów m.in. wychowawczych w klasach było rozwiązywanych w sposób kompleksowy (obserwacja zachowania uczniów w klasie, rozmowy z konkretnymi uczniami, konsultacje z wychowawcą, zajęcia warsztatowe w klasie, wskazówki do dalszej pracy z uczniami).